

ДВАМА БРАТЯ.

(НАРОДНА ПЪСЕНЬ)

Петъръ и Павелъ — два брата,
Два брата — два близнака
Дѣлили бащини имоти,
Имоти още и стока.
Съ синджири ниви мѣрили,
Съ прѣтъ ливади дѣлили,
Редъ по редъ лозя прочели,
Дворъ широки прѣградили,
На двѣ страни стока лжчили.
За нищо не се скарали,
Зла дума не си казали,
Най се скарали — свадили
За два ми коня хранени
И за два сиви сокола:
Ако се коне разлжчатъ —
Единъ за други цвилѣха,
Ако соколи раздѣлятъ —
Единъ за други пищѣха.
На Петра хатъръ остана,
Па се на Павла разсърди.
Това било въ сжбота,
Въ сжбота спроти недѣля.
Легна си Петъръ в'меки постели,
Очи затваря, но не заспива.
Лоши мисли сънь му не даватъ.
Цѣла ноць мисли и намисли,
Намисли лошо да стори,
Лошо да стори — братъ да погуби.
Кога пѣтлитѣ пропѣха,
Петъръ рано подрани,
Рано подрани — коне оседла,
Коне оседла — соколи взема.
Събуди вѣрна невѣста,
Вѣрна невѣста — буля Петрана,
Па ѝ тихомъ говори:
„Петрано, първо вѣнчило,